

In zijn eerste middel stelt rekwirant dat het Gerecht de feiten onjuist heeft opgevat of, althans, deze feiten en de daaruit te trekken rechtsgevolgen juridisch onjuist heeft gekwalificeerd. Volgens rekwirant is het volledige arrest immers gebaseerd op een verkeerde feitelijke premisse aangezien het Gerecht heeft geoordeeld dat het Belgische computersysteem voor grafische codering van landbouwpercelen („SIG-systeem”) als meetinstrument meer met de werkelijkheid overeenkomt dan de oppervlaktegegevens die de exploitanten zelf hebben aangegeven, terwijl de juiste oppervlakte van een landbouwperceel slechts formeel en onbetwistbaar kan worden vastgesteld hetzij door een opmeting door een persoon die daartoe de nodige kwalificaties bezit, hetzij door foto-interpretatie van satellietbeelden die in het kader van teledetectie zijn genomen.

In zijn tweede middel, dat uit vijf onderdelen bestaat, stelt rekwirant schending van de artikelen 6, lid 7, en 8 van verordening (EEG) nr. 3508/92 ⁽²⁾ alsmede van de artikelen 6 en 9 van verordening (EEG) nr. 3887/92 ⁽³⁾ doordat het Gerecht met name ten onrechte heeft geoordeeld dat rekwirant zich moest houden aan impliciete regels die noodzakelijk zijn voor de naleving van expliciete regels, en dat het door de Belgische autoriteiten ingevoerde controlesysteem niet doeltreffend is bij gebreke van follow-up de van het SIG-systeem afkomstige gegevens en de gegevens bovendien met vertraging worden ingevoerd. Rekwirant voert voorts aan dat het Gerecht zijn arrest op verschillende punten ontoereikend en/of op tegenstrijdige wijze heeft gemotiveerd.

Het derde middel betreft een onjuiste rechtsopvatting waarvan het Gerecht blijkt zou hebben gegeven bij de toepassing van het evenredigheidsbeginsel, aangezien de maximale schade die het EOGFL volgens rekwirant heeft geleden, veel lager is dan het bedrag van de forfaitaire correctie.

Ten slotte is rekwirant in zijn vierde middel van mening dat het Gerecht zijn vordering dat het Gerecht op basis van zijn volledige rechtsmacht de forfaitaire correctie vermindert, ten onrechte heeft afgewezen. Dat er in geen enkele uitdrukkelijke bepaling een volledige rechtsmacht aan de gemeenschapsrechter wordt toegekend, betekent immers niet ipso facto dat hij niet over een dergelijke rechtsmacht beschikt.

⁽¹⁾ Beschikking 2004/136/EG van de Commissie van 4 februari 2004 houdende onttrekking aan communautaire financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten voor het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling „Garantie”, hebben verricht (PB L 40, blz. 31).

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 3508/92 van de Raad van 27 november 1992 tot instelling van een geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen (PB L 355, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EEG) nr. 3887/92 van de Commissie van 23 december 1992 houdende uitvoeringsbepalingen inzake het geïntegreerde beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen (PB L 391, blz. 36), zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1648/95 van de Commissie van 6 juli 1995 (PB L 156, blz. 27).

Beschikking van de president van de Eerste kamer van het Hof van 6 september 2006 — Republiek Oostenrijk/Europees Parlement, Raad van de Europese Unie

(Zaak C-161/04) ⁽¹⁾

(2006/C 294/61)

Procestaal: Duits

De president van de Eerste kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 106 van 30.4.2004.

Beschikking van de president van de Tweede kamer van het Hof van 4 augustus 2006 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesgericht Innsbruck — Oostenrijk) – Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols/ Land Tirol

(Zaak C-339/05) ⁽¹⁾

(2006/C 294/62)

Procestaal: Duits

De president van de Tweede kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 281 van 12.11.2005.

Beschikking van de president van het Hof van 14 september 2006 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Cassatie — België) – Samotor SPRL/ Belgische Staat

(Zaak C-378/05) ⁽¹⁾

(2006/C 294/63)

Procestaal: Frans

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 330 van 24.12.2005.